RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 92r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25999
Copyright: Admont, Benediktinerstift

& sursum quasi aspectus splendoris ut visio electri iam supr̃ dictum est.
nec dubium quin ipse sit xp̃c. filius dei idemq; filius hominis. in quo & similitu
do ē electri et auro argentoq; cōpositi. qui & infine iudicaturus ē sc. īm
ignem. qd̃ significatur quasi pfinales partes corpis igneas. dñi dr̃. ab
aspectu lumboq; eius & deorsum ignis. Abhominatio pma hēc est. Et leuau
oculos meos aduiam aquilonis. & ecce ab aquilonari parte altaris ydolum
zeli in ipso introitu. Adhuc ēuersus ait uidebis abhominationes maores.
A bhominationes maores iste st̃. Cum pfodissem parietem. apparuit ostiū
unū. Et ingressus uidi. & ecce omnis similitudo reptilium & animalium.
abhominatio & universa ydola domus isrl̃ depicta erant in pariete in circuitu
protū. & septuaginta uiri de seniorib̃ domus isrl̃. & ihechonias filius saphan
stabat in medio eorū stantium ante picturas. & unusquisq; habebat thu
ribulum in manu sua. & uapor nebule de thure ēsurgebat. Maores
abhominationes iste st̃. quia uidelicet illic solūmodo ydolū zeli in ipso
introitu. hic aū non solum ydola. sed & septuaginta uiri de seniorib̃ domus
isrl̃ stabant & ihechonias in medio eorū. & uno quoq; habente thuribulum
in manu sua. uapor nebule de thure ēsurgebat. Adhuc ēuersus uidebis
abhominationes maores. Que st̃ ille maores. Introduxit me postū
porte domus dñi. que respiciebat ad aquilonē. & ecce ibi mulieres sedebant
plangentes ad onidem. Iuxta gentilem fabulam mm̃se iuio amasius
ueneris & pulcherrim̃ iuuenis occisus. & de inceps uiruisse narrat. Unde
eundē iuium m̃sem eodē nomine appellabant. & annuāriam ei celebra
bant sollempnitatem. in qua plangebant a mulieribus quasi mortuus.
& postea quasi reuiuiscens canebat atq; laudabat. Maores abhomina
tiones iste st̃. quia uidelicet illic stabant uiri. hic aū mulieres etiam
sedebant. Plurius quippe ē in abhominationibus seduisse. quā steruisse. idē
maorius nere ē peccatum iniusum turuisse. quā peccatum ipetrasse. Sed;
debis postmodū. Adhuc ēuersus uidebis abhominationes maores his.
Q ue ille st̃ abhominationes maores. Et introduxit me in atrium domus
dñi interiū. & ecce in ostio templi dñi inter uestibulum & altare quasi uigin
ti quinq; uiri dorsa habentes ētra templū dñi & facies ad orientē & ad
orabant ad ortum solis. Et ecce ait applicant ad nares suas ramum. Ad ona
re ad ortū solis qui utiq; creatura ē. id numerum errare ē. dorsū autē
habere ētra templū dñi & ramū applicare ad nares suas. id plane ē redar
guentē dñm ētempnere. ac sibi met in malis suis cōplacere. xxviii.
Hereretyta hēc peccati diligenti ēsideraturi, ipse alterius